ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΤΡΙΤΗ
17
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΗ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5788

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΟΜΜΑΤΑΡΧΗΣ

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ στρατηγοῦ Βέλλιου δὲν εἰμπορεῖ, βεβαίως, νὰ παρέλθῃ ἐν σιγῇ. Διότι εἶναι ὑπόθεσις μεγαλυτέρου ἐνδιαφέροντος. Ἐνδιαφέροντος γενικωτέρου καὶ εἰδικοῦ. Καὶ διότι ἀποδίδει κάποιαν πραγματικότητα. Δι' αὐτὴν ἀνησυχεῖ, εὐλόγως, ὁ Λαός, καίτοι ἀκόμη δὲν ἔχει ἐνδεχομένως ἀκεραίαν συνείδησιν. Ἀνησυχεῖ. Καὶ πρέπει νὰ ὑπογραμμίσωμεν: Βαθύτατα.

Εἰς τὴν ἀποχαιρετιστήριον διαταγήν του, ὁ εὔτολμος στρατηγὸς περιέλαβεν ἀληθείας. Καὶ ἀληθείας, τὰς ὁποίας μερίζεται τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον. Ὁ Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν, ὅτι αἱ ψῆφοι δὲν ἔχουν χρῶμα. Καὶ ὅτι, συνεπῶς, καὶ τῆς ΕΔΑ αἱ ψῆφοι θὰ συνυπολογισθοῦν ὡς ἐμπιστοσύνη — ἀσχέτως τοῦ τί θὰ πράξῃ τελικῶς ὁ ἴδιος. Ὅταν, λοιπόν, τοιαῦται δηλώσεις, ἐθνικῶς ἀπαράδεκτοι, γίνωνται, τί φυσικώτερον νὰ ἐκφρασθῇ ὁ φόβος δι' ἐνδεχόμενα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἀκολουθήσουν; Τί φυσικώτερον διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐμόχθησε καὶ ἠγωνίσθη, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών του καὶ ἀπὸ τοῦ τομέως του, ὥστε, μακρὰν πάσης κομματικῆς ἐπηρείας, νὰ φθάσῃ ὁ Στρατὸς εἰς τὴν περιωπὴν διεθνοῦς σεβασμοῦ, ἀπὸ τοῦ νὰ διατυπώσῃ παροτρύνσεις καὶ πεποιθήσεις, συμφώνους μὲ τὸ καθολικὸν αἴτημα τοῦ Ἔθνους, ὅπως αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις διαφυλαχθοῦν ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ; Τί φυσικώτερον ἀπὸ τὸ νὰ ὁμιλήσῃ ὁ Στρατηγὸς μὲ τὸν αὐθορμητισμὸν καὶ τὴν εἰλικρίνειαν, ποὺ εἶναι συμφυεῖς μὲ τὸν εὐθὺν χαρακτῆρα του; Ἐν τούτοις, ἡ ἐκδήλωσις ἠνώχλησε σφόδρα τὸν κ. Πρωθυπουργόν. Καὶ ἴσως αὐτὸ δὲν εἶναι περίεργον. Ἐκπληκτικόν, ὅμως, εἶναι, ὅτι ἀντέδρασε καθ' ὃν τρόπον ἀντέδρασε. Διότι ἂς μὴ πλανώμεθα. Ὁ κ. Παπανδρέου δὲν ἠθέλησε νὰ πατάξῃ μίαν περίπτωσιν, ἕνα κροῦσμα — τὸ ὁποῖον θὰ κριθῇ ἂν ἦτο κροῦσμα ἀπὸ τὴν Στρατιωτικὴν Δικαιοσύνην, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ παραπεμφθῇ ἡ ὑπόθεσις. Ἠθέλησε νὰ ἐκλάβῃ τὸ γεγονὸς ὡς εὐκαιρίαν ἐπιδείξεως ἰσχύος. Τὸ ἐχρησιμοποίησεν ὡς μέσον ἐντυπωσιασμοῦ τῶν μαζῶν, τῶν ὁποίων τὰς παρορμήσεις τῆς στιγμῆς πάντοτε κολακεύει. Τὸ εἶδεν ὡς ἔρεισμα κυβερνητικοῦ καὶ κομματικοῦ λεονταρισμοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου φαντάζεται, ὅτι θὰ ἀποκτήσῃ ἐπιβολὴν καὶ θὰ καλλιεργήσῃ τὸ ἔδαφος διὰ τοὺς προεκλογικοὺς φανφαρονισμούς, τὰς ψευδαισθήσεις καὶ τὰ θαμβωτικὰ πυροτεχνήματα. Καὶ ἐδῶ ἔγκειται ὁ κίνδυνος. Ὅταν οἱ κομματικοὶ δονκιχωτισμοὶ δὲν αἰσθάνωνται τὸν φραγμὸν ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἐμπνέουν οἱ θεσμοί· ὅταν οἱ δημοκοπικαὶ ξιφουλκήσεις πραγματοποιοῦνται καὶ ἐνώπιον τοῦ Στρατοῦ· ὅταν ἡ προσοχὴ τῶν ὑπευθύνων κυβερνητῶν δὲν ἐκδηλοῦται σχολαστικὴ προκειμένου περὶ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τότε ἀσφαλῶς ἡ Δημοκρατία τίθεται ὑπὸ κρίσιμον διακύβευσιν. Καὶ ἔρχεται ὁπωσδήποτε ὁ οὕτω ἐνεργῶν Πρωθυπουργὸς νὰ δικαιώσῃ τοὺς φόβους, τοὺς ὁποίους διετύπωσεν ὁ Στρατηγός. Καὶ ἂν αὐτὸς κριθῇ ἀπὸ τὴν Δικαιοσύνην, ἡ πρωθυπουργικὴ ἀπερίσκεπτος σπουδὴ θὰ κριθῇ ἀπὸ τὸν Λαόν. Καὶ αὐτὸ τὸ σημεῖον ἰδιαιτέρως ἐπισημαίνομεν.

Ἀλλὰ τὰ ἀνωτέρω δὲν εἶναι τὰ μόνα, ποὺ ἀνησυχοῦν τὸν Λαόν. Διότι καθημερινῶς διαπιστώνει ἄλλα, ἐξ ἴσου βαρέα καὶ ἀπειλητικά, γεγονότα. Διαπιστώνει κυρίως τὴν ἀσθμαίνουσαν προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως νὰ μεταβάλῃ τὸ Κράτος εἰς κομματάρχην, ἐν ὄψει ἐκλογικῆς ἀναμετρήσεως. Τὴν θεωρεῖ βεβαίαν ὁ κ. Παπανδρέου. Καὶ προσπαθεῖ δι' ὅλων τῶν μέσων νὰ ἀναγκάσῃ τὴν ἔκβασιν ὑπὲρ τῆς κομματικῆς παρατάξεώς του. Προχωρεῖ, λοιπόν, εἰς τὴν ἀναστάτωσιν τῶν πάντων. Εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τῶν πάντων. Εἰς τὸν χορὸν τῶν ἀντικαταστάσεων καὶ τοποθετήσεων. Εἰς τὸν σάλον τῶν μεταβολῶν. Τοποθετεῖ εἰς τὰς θέσεις - κλειδιὰ ἡμετέρους — παρὰ τὰς πομφολυγώδεις ἐπαγγελίας, ὅτι δὲν θὰ εἰσῆγε τὸ κομματικὸν Κράτος. Ἐπανδρώνει μὲ προθύμους προπαγανδιστὰς τὸν κυβερνητικὸν μηχανισμόν. Δημιουργεῖ προηγούμενα καὶ τετελεσμένα. Καὶ δὲν ἀφήνει ἔξω ἀπὸ τὴν μανίαν αὐτὴν τῆς ἀνατροπῆς ἀκόμη καὶ τὰς τελευταίου ἐνδιαφέροντος ἐπιτροπάς. Ὑπολογίζει οὕτω, ὅτι θὰ κατέλθῃ εἰς ἐκλογὰς μὲ προϋποθέσεις καὶ δεδομένα ὑπεροχῆς. Καὶ ὅτι προπομπὸς τῶν ἐκλογικῶν του διαδηλώσεων καὶ ὁδοποιὸς τῆς ἐκλογικῆς του ἐπικρατήσεως θὰ εἶναι τὸ Κράτος. Εἰς αὐτὴν τὴν κατάπτωσιν τὸ καταντᾷ ἡ Κυβέρνησις. Καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν ὀφείλει ἀὶ κινητοποιήσῃ ἄμεσον καὶ ἀποφασιστικὴν τὴν ἀντίδρασίν της ἡ Ἀντιπολίτευσις.

Δὲν θὰ ἀφήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ἔθνους ἀνυπεράσπιστον εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κομματικῶν μοχθηριῶν καὶ ἀσυδοσιῶν, αἱ ὁποῖαι σπιλώνουν τὸν πολιτικὸν βίον τῆς χώρας. Δὲν θὰ μείνῃ ἀνεμπόδιστος ἡ φατρία εἰς τὴν κραιπάλην. Δὲν εἰμπορεῖ νὰ παραταθῇ περισσότερον ἡ ἀνοχή. Διότι ἄγει εἰς ὄλεθρον. Καὶ πρέπει νὰ τοὺς εἰδοποιήσωμεν.

ΑΠΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΚΟΠΙΑΣ

ΤΟ ΘΕΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΓΕΝΝΗΣΕΩΝ

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Β'

Δὲν ἀγνοοῦμεν, ὅτι, πρὸς δικαιολογίαν τῆς ἀνταρσίας κατὰ τῆς βουλῆς τοῦ Θεοῦ καὶ κατὰ τῶν αἰωνίων νόμων τῆς ζωῆς, ἀνταρσίας τελουμένης διὰ τῆς παρεμποδίσεως τῆς τεκνογονίας, προβάλλουν τινὲς τὴν οἰκονομικὴν ἀνεπάρκειαν τῶν γονέων καὶ τοὺς ὑγιεινοὺς κινδύνους τῆς μητρότητος.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν οἰκονομικὴν ἀνεπάρκειαν, ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν τὰ ἑξῆς: Ὅτι τὴν τεκνογονίαν τὴν ἀποφεύγουν ὑπὲρ πάντα ἄλλον αἱ εὐπορούσαι τάξεις, αἱ ὁποῖαι, βεβαίως, δὲν δύνανται νὰ ἐπικαλεσθοῦν τοιοῦτον λόγον. Εἰς τὰς ἄλλας τάξεις γνωρίζομεν καλῶς, ὅτι ὑπάρχει οἰκονομικὴ ἀνεπάρκεια, πολλαχοῦ καὶ πτωχεία.

Ἀλλ' ἡ πτωχεία καὶ αἱ στερήσεις εἶναι τόσον παλαιαὶ ὅσον καὶ ἡ ἀνθρωπότης. Οἰκονομικαὶ δὲ κρίσεις μεγαλύτεραι ἀκόμη καὶ τῆς σημερινῆς ἐσημειώθησαν πολλάκις κατὰ τὸν ροῦν τῶν αἰώνων. Εἰς οὐδεμίαν δὲ ἐποχὴν αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι ὑπῆρξαν τόσον εὐνοϊκαί, ὥστε οἱ γονεῖς νὰ μὴ δύναται νὰ προβάλλουν τὴν οἰκονομικὴν ἀνεπάρκειαν ὡς δικαιολογίαν τῆς ἀνταρσίας κατὰ τῆς τεκνογονίας. Ἐν τούτοις, αἱ προγενέστεραι χριστιανικαὶ γενεαὶ ἔδειξαν ἀξιοθαύμαστον πειθαρχίαν εἰς τὸν νόμον τῆς μεταδόσεως τῆς ζωῆς.

Πάντως, ἡ ἀντιμετώπισις καὶ θεραπεία τῆς οἰκονομικῆς στενοχωρίας ἑνὸς ἔθνους δὲν ἐπιτυγχάνεται ποτὲ διὰ τῆς φυλετικῆς αὐτοκτονίας, τὴν ὁποίαν δημιουργεῖ ἡ ἄρνησις τῶν γεννήσεων, ἀλλὰ διὰ τῆς γενικωτέρας βελτιώσεως τῆς ζωῆς.

Ἡ βελτίωσις δὲ αὕτη ἀνήκει πρῶτον μὲν εἰς τὰ κράτη. Ταῦτα, ἀνταμείβοντα τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσφέρουν αἱ πολύτεκνοι οἰκογένειαι, βοηθοῦν τὰς οἰκογενείας ταύτας διὰ τῆς δικαιοτέρας κατανομῆς τῶν φορολογικῶν βαρῶν καὶ διὰ τῆς παροχῆς εἰς αὐτὰς εὐκολιῶν καὶ βοηθημάτων, πολλῷ μᾶλλον, ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν δαπανῶν τῶν κρατῶν εἰς χρῆμα καὶ εἰς αἷμα προσφέρουν αἱ πολύτεκνοι οἰκογένειαι. Δεύτερον δέ, ἡ οἰκονομικὴ βελτίωσις ἀνήκει καὶ εἰς ἓν ἕκαστον ἄτομον. Διότι εἶναι πλεῖσται αἱ οἰκογένειαι, αἱ δαπανῶσαι ποσὰ μεγάλα εἰς περιττά, εἰς οὐσιαστικῶς ἄχρηστα εἴδη πολυτελείας, εἰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀχορτάστου αὐτῆς καὶ τυραννικῆς διὰ τὸν κόσμον θεότητος, ἡ ὁποία λέγεται «μόδα». Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ, ὅτι περὶ τὰ ἑξακόσια δισεκατομμύρια δραχμῶν σπαταλῶνται εἰς τὰς διαφόρους χώρας ἐτησίως μόνον διὰ τὸν καλλωπισμόν.

Εἶναι δὲ γεγονὸς λυπηρόν, ὅτι, κατ' ἀπομίμησιν εἰς τὴν τοιαύτην σπατάλην διὰ τὰ περιττά, παρακολουθοῦν τὰς εὐπορωτέρας τάξεις καὶ αἱ οἰκονομικῶς ἐξηντλημέναι καὶ πτωχαὶ οἰκογένειαι.

Ἐάν, ἀφ' ἑνὸς μέν, ἀποφευχθοῦν αἱ τοιαῦται δαπάναι, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ χριστιανοὶ στηριχθοῦν εἰς τὸν μέγαν ἐκεῖνον παράγοντα τῆς ζωῆς, τὸν ἀνώτερον παντὸς οἰκονομικοῦ παράγοντος καὶ πλούτου, τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, ἀσφαλῶς ἡ θλιβερὰ ἀνταρσία κατὰ τοῦ θείου νόμου τῆς γεννήσεως θὰ ἔπαυε. Διότι οἱ χριστιανοὶ τοὐλάχιστον δὲν θὰ ἔπρεπε ποτὲ νὰ λησμονοῦν, ὅτι ὁ ἀγαθὸς Πατήρ, ὁ Θεός, εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον νὰ ἀδιαφορήσῃ διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἀθώων παιδιῶν, τὰ ὁποῖα αὐτοὶ φέρουν εἰς τὸν κόσμον, πειθαρχοῦντες εἰς τὸν δημιουργικόν του νόμον. Καθὼς ἐπίσης, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀγνοοῦν τὴν ἀνεκτίμητον οἰκονομολογικὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχουν διὰ τὸν οἰκογενειάρχην, τὸν εὐσεβῆ καὶ αὐτάρκη, οἱ θεῖοι λόγοι: «Ἔστι πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετ' αὐταρκείας» (Α' Τιμ. 6, 6).

Ὡς πρὸς τοὺς ὑγιεινοὺς κιν-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

ΟΦΕΙΛΕΤΕ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΤΕ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ περιεχόμενον τοῦ δημοκρατικοῦ μας πολιτεύματος

Ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἔχει τὸ χάρισμα τοῦ Πνεύματος· καὶ ὅμως δὲν τὸ ἔχομεν ἀξιοποιήσει.—Πρέπει νὰ γίνῃ συνείδησις ὅτι ἡ πρώτη ἐπένδυσις εἶναι ὁ Ἄνθρωπος.—Ἐκλεκτὸς εἶναι ὁ λαός μας καὶ ἐπηυξημέναι αἱ εὐθῦναι τῆς Ἡγεσίας.

Ἱστορικοὶ εἶναι οἱ καιροί, τοὺς ὁποίους διερχόμεθα

ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΚΟΜΗ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΑΠΟΦΕΥΧΘΗ Ο ΠΥΡΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 16.—Τὴν 11ην πρωϊνὴν σήμερον (χθὲς) ἐγένετο ἡ πανηγυρικὴ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς νέας Βουλῆς, παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς ἡγεσίας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ ἄλλων ἐπισήμων.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Διατάγματος διαλύσεως τῆς προηγουμένης Βουλῆς καὶ ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς νέας ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος Α' ἀντιπροέδρου τῆς διαλυθείσης Βουλῆς, ἐτελέσθη Ἁγιασμὸς καὶ ἀκολούθως οἱ βουλευταὶ ἔδωσαν τὸν νενομισμένον ὅρκον.

Τὴν 11.40' ἀκριβῶς προσῆλθον ἐν πομπῇ εἰς τὸ Βουλευτήριον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος, γενόμενοι δεκτοὶ εἰς τὰ προπύλαια ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Παπανδρέου καὶ τοῦ προεδρεύοντος τῆς Βουλῆς κ. Θανοπούλου.

Τὴν εἴσοδον τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου ὑπεδέχθησαν μὲ θερμὰ χειροκροτήματα οἱ βουλευταί, μετὰ ταῦτα δὲ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπέθεσεν ἐπὶ τῆς ἕδρας τοῦ βήματος τὸ κείμενον τοῦ Λόγου τοῦ Θρόνου, τὸ ὁποῖον ἔλαβε καὶ ἀνέγνωσεν ὁ Βασιλεύς.

Τὸ πλῆρες κείμενον τοῦ λόγου τοῦ Θρόνου ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Κύριοι βουλευταί,

»Σᾶς ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ σᾶς συγχαίρω διὰ τὴν ἐκλογήν σας. Ἱστορικοὶ εἶναι οἱ καιροί, τοὺς ὁποίους διερχόμεθα. Τὸ μέγα αἴτημα ὅλων τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς εἶναι ἡ εἰρήνη. Καὶ ὅμως, δὲν ἔχει ἀκόμη παγιωθῆ. Ἐνῷ ὁ πυρηνικὸς πόλεμος, ἐὰν συνέβαινε, πρόκειται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν καταστροφὴν ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ἔπρεπε κατὰ συνέπειαν νὰ συζητῆται μόνον ἀπὸ ἄφρονας, ἐν τούτοις, δὲν ἔχει ἀκόμη ὁριστικῶς ἀποκλεισθῆ. Καὶ δὲν θὰ ἐξέλιπε μόνον ὁ φόβος, ἐὰν κατηργεῖτο ὁ πόλεμος, ἀλλὰ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ διατεθοῦν αἱ τεράστιαι πολεμικαὶ δαπάναι διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν λαῶν.

»Ἡ Ἑλλάς, καθημαγμένη ἀπὸ τοὺς πολέμους, ἐπιθυμεῖ νὰ συμβάλῃ μὲ ὅλας της τὰς δυνάμεις εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς εἰρήνης. Ἐλευθερία καὶ εἰρήνη εἶναι τὰ ἰδεώδη, εἰς τὰ ὁποῖα πιστεύει. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἔννοια τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τὸν Ο.Η.Ε., καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἀμυντικὴν Ἀτλαντικὴν Συμμαχίαν. Πιστοὶ εἰς τὰς συμμαχίας μας, ἐπιθυμοῦμεν ἐπίσης νὰ εἴμεθα φίλοι πρὸς ὅλους τοὺς λαούς, ὅσοι θὰ εἶναι πρόθυμοι νὰ ἀνταποδώσουν μὲ εἰλικρίνειαν τὴν φιλίαν μας.

»Δημοκρατικὸν εἶναι τὸ πολίτευμα τῆς χώρας μας καὶ ἔχετε τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν νὰ πραγματοποιήσετε τὸ πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν περιεχόμενον τοῦ Δημοκρατικοῦ μας πολιτεύματος.

»Ἐκφράζω τὴν ζωηράν μου ἱκανοποίησιν, διότι διὰ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν παγιοῦται ὁ ὁμαλὸς πολιτικὸς βίος τῆς χώρας. Πολιτικὸν περιεχόμενον τοῦ Δημοκρατικοῦ μας πολιτεύματος εἶναι ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἰσότης τῶν πολιτῶν ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν καὶ ἐνώπιον τῶν νόμων. Εἶναι ἡ ἐδραίωσις Κράτους Δικαίου. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη μεγάλη ἀποστολή σας.

»Ὀφείλετε, ἐπίσης, νὰ πραγματοποιήσετε καὶ τὸ κοινωνικὸν περιεχόμενον τοῦ Δημοκρατικοῦ μας πολιτεύματος. Ἡ ἐργασία, ἡ ὑγεία, ἡ στέγη, ἡ Παιδεία ἀποτελοῦν κοινωνικὰ δικαιώματα τῶν ἀνθρώπων. Ὑφίστανται, δυστυχῶς, ἀκόμη ἡ ἀνεργία καὶ ἡ ὑποαπασχόλησις, αἱ ὁποῖαι ὁδηγοῦν εἰς τὴν αἰμορραγίαν τῆς μεταναστεύσεως καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς ὑπαίθρου.

»Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ μας, ἔχουν συντελεσθῆ πρόοδοι, ἀλλὰ τὰ περισσότερα ὑπολείπονται. Ἡ λαϊκὴ στέγη, τόσον εἰς τὰς πόλεις, καθὼς καὶ εἰς τὴν ὕπαιθρον, εὑρίσκεται εἰς μεγάλην καθυστέρησιν.

»Καὶ ἐπίσης ἡ Παιδεία. Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἔχει τὸ χάρισμα τοῦ πνεύματος. Καὶ ὅμως δὲν τὸ ἔχομεν ἐπαρκῶς ἀξιοποιήσει. Θὰ πρέπει νὰ γίνῃ συνειδητόν, ὅτι ἡ πρώτη ἐπένδυσις εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Ἀφ' ὅτου, μάλιστα, εἰσήλθομεν εἰς τὴν Κοινὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἀγοράν, ὀφείλομεν νὰ ὑψώσωμεν καὶ τὴν γενικὴν καὶ τὴν τεχνικὴν μόρφωσιν τοῦ λαοῦ μας διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἐπιζήσῃ, διότι ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ δύναται νὰ εἶναι μεγάλη ἐλπίς, ἀλλὰ καὶ μέγας κίνδυνος, ἀναλόγως μὲ τὰς προσπαθείας, τὰς ὁποίας θὰ καταβάλωμεν.

»Εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἐφαρμόζονται σήμερον προγράμματα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Κατὰ μείζονα λόγον ὀφείλομεν ἡμεῖς νὰ ἐπιδοθῶμεν εἰς αὐτὴν τὴν προσπάθειαν, διότι αἱ ἐσωτερικαὶ περιπέτειαι μᾶς καθυστέρησαν.

»Ἀλλὰ ἡ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος θὰ πρέπει νὰ συνδυάζεται καὶ μὲ τὴν δικαίαν κατανομήν του. Ἔχομεν ἐπίσης εὐθύνην καὶ ἀποστολὴν νὰ ἐξυψώνωμεν τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ μας. Νὰ ἐμπνέωμεν καὶ μὲ τοὺς λόγους μας καὶ μὲ τὰς πράξεις μας τὴν πίστιν εἰς τὰ ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν θυσίαν. Ἐκλεκτὸς εἶναι ὁ λαός μας καὶ διὰ τοῦτο ἐπηυξημέναι εἶναι καὶ αἱ εὐθῦναι τῆς ἡγεσίας.

»Σᾶς εὔχομαι εὐδοκίμησιν εἰς τὸ ἔργον μας.

»Κηρύττω τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πρώτης συνόδου τῆς 7ης περιόδου τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων».

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ λόγου τοῦ Θρόνου, ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Διάδοχος ἀπεχώρησαν τῆς αἰθούσης, συνοδευθέντες μέχρι τῶν προπυλαίων τῆς Βουλῆς ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Μετὰ ταῦτα, ἀνεγνώσθησαν τὰ Διατάγματα διορισμοῦ καὶ παραιτήσεως τῶν κυβερνήσεων Πιπινέλη καὶ Μαυρομιχάλη, ὡς καὶ τοῦ διορισμοῦ τῆς ὑπὸ τὸν κ. Παπανδρέου Κυβερνήσεως καὶ ἡ συνεδρίασις διεκόπη δι' αὔριον (σήμερον) τὸ ἀπόγευμα, ὁπότε θὰ διεξαχθῇ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν προέδρου τοῦ Σώματος.

ΒΑΡΕΙΑ Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΑ ΦΡΑΣΙΝ ΠΟΥ ΕΘΕΣΕΝ ΕΙΣ ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Προσπαθεῖ νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν Ἀρχὴν μὲ τὰς ψήφους τῆς ΕΔΑ

Ἔντονοι ζυμώσεις δι' ἐπίλυσιν τοῦ πολιτικοῦ προβλήματος

ΑΘΗΝΑΙ 16.— «Εἶναι βαρεῖα ἡ εὐθύνη τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς φράσεις, τὰς ὁποίας ἔθεσεν εἰς τὰ χείλη τοῦ Βασιλέως, σχετικῶς μὲ τὴν ἐνοιαν τῶν ἐκλογῶν τῆς 3ης Νοεμβρίου». Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ δήλωσις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ κ. Π. Κανελλοπούλου, εὐθὺς μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, διὰ τὰ ὅσα ἐτέθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν λόγον τοῦ Θρόνου καὶ κυρίως περὶ τῆς φράσεως, ἡ ὁποία ὡμίλει διὰ παγίωσιν τοῦ ὁμαλοῦ πολιτικοῦ βίου.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο προεκάλεσεν ἔντονον ἀντίδρασιν τῶν βουλευτῶν τῆς ΕΡΕ καὶ εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς συνεδριάσεως, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Κανελλόπουλος προέβη εἰς τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου, ἀπαντῶν σχετικῶς, ἐχαρακτήρισεν ὡς «ἔξαψιν» τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Κανελλοπούλου καὶ ὡς ἀδικαιολογήτους, εἰπὼν ὅτι ἡ εὐθύνη διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Βασιλικοῦ λόγου βαρύνει τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία καὶ ἀναλαμβάνει πλήρως τὰς εὐθύνας της.

Ἡ ἐπίμαχος φράσις πρέπει νὰ ληφθῇ — κατέληξεν ὁ κ. Παπανδρέου — ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, ὅτι ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ἐκλογικοῦ ἀποτελέσματος ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ποὺ διεξήγαγε τὸν ἀνένδοτον ἀγῶνα, ὁδηγεῖ εἰς παγίωσιν τοῦ ὁμαλοῦ πολιτικοῦ βίου.

—o—

Ἡ Βουλὴ θὰ συνέλθῃ αὔριον (σήμερον) τὸ ἀπόγευμα διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου. Κυβερνητικὸς ὑποψήφιος θὰ εἶναι ὁ κ. Ἠλίας Τσιριμῶκος, ὁ ὁποῖος θὰ λάβῃ τὰς κυβερνητικὰς ψήφους καὶ τὰς ψήφους τῶν βουλευτῶν τῆς ΕΔΑ.

Αἱ προβλέψεις εἶναι, ὅτι μὲ τὰς ψήφους τῆς ΕΔΑ θὰ ἐκλεγῇ πρόεδρος ὁ κ. Τσιριμῶκος.

Τὰ μέλη τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος τῆς ΕΡΕ δὲν ἔχουν καθορίσει εἰσέτι τὴν στάσιν των, θὰ συνέλθουν ὅμως εἰς σύσκεψιν πρὸ τῆς ἐκλογῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Κανελλοπούλου καὶ θὰ ἀποφασίσουν ἐὰν θὰ ὑποστηρίξουν ἴδιον ὑποψήφιον ἢ ἐὰν θὰ ρίψουν λευκὰ ψηφοδέλτια.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Τετάρτης θὰ συμπληρωθῇ τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς καὶ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Πέμπτης θὰ ἀναγνωσθοῦν αἱ προγραμματικαὶ δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως, ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἀρχίσῃ τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν καὶ θὰ τερματισθῇ τὸ μεσονύκτιον τῆς Δευτέρας, μὲ τὴν ψηφοφορίαν διὰ τὴν παροχὴν ψήφου ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

—o—

ΑΘΗΝΑΙ, 16.— Αἱ ζυμώσεις διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ πολιτικοῦ προβλήματος ἔλαβον κατὰ τὸ τελευταῖον 48ωρον ἐντονωτέραν μορφήν, ἐν ὄψει τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ψήφου ἐμπιστοσύνης.

Ἀπὸ τῶν νυκτερινῶν ὡρῶν ἤρχισε νὰ διαγράφεται μεταβολὴ τῆς στάσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος τώρα προσανατολίζεται πρὸς τὴν ἄποψιν νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῶν ψήφων τῆς ΕΔΑ καὶ νὰ παρατείνῃ ἐπὶ ὅσον χρόνον δύναται τὸν βίον τῆς Κυβερνήσεώς του.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, ἐγνώρισε τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, περιωρίσθη νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐξέθεσε πρὸς τὸν Βασιλέα τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ θέματος, ἀργότερον ὅμως ὑπὸ τοῦ Βασιλέως